

16 Ιουνίου, 1995

[ΚΟΥΡΡΗΣ, ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΗΣ, ΑΡΤΕΜΙΔΗΣ, Δ/στές]

ΜΑΡΙΑ ΑΝΔΡΕΟΥ ΤΡΥΦΩΝΟΣ,

Εφεσείουσα-Ενάγουσα,

v.

ΙΩΑΝΝΗ ΠΑΝΑΓΗ ΠΙΤΣΙΛΛΙΔΗ,

Εφεσίβλητου-Εναγόμενου.

(Πολιτική Έφεση Αρ. 8306).

Χρησικτησία — Συμπλήρωση χρόνου χρησικτησίας — Διεκδίκηση ακινήτου δυνάμει χρησικτησίας με διαζευκτικό αίτημα κυριότητάς του δυνάμει δωρεάς.

Ευρήματα Δικαστηρίου — Υποχρέωση εφεσείοντα να αποδείξει σφάλμα. 5

Με αγωγή της στο Επαρχιακό Δικαστήριο Λευκωσίας, η εφεσείουσα - ενάγουσα διεκδίκησε την κυριότητα κτήματος δυνάμει δωρεάς από τη μητέρα της ή/και χρησικτησίας και ακύρωση προγενέστερης εγγραφής του επ' ονόματι του εφεσίβλητου - εναγόμενου. 10

Το πρωτόδικο Δικαστήριο, αποφάσισε ότι ο εφεσίβλητος - εναγόμενος νόμιμα ενεργάφη ιδιοκτήτης του κτήματος, δυνάμει χρησικτησίας.

Ο δικηγόρος της εφεσείουσας - ενάγουσας, εισηγήθηκε ότι η απόφαση έπρεπε να ανατραπεί, διότι το πρωτόδικο Δικαστήριο εσφαλμένα δεν αποδέχτηκε ότι η εγγραφή του επίδικου κτήματος έγινε με δόλο του εφεσίβλητου - εναγόμενου. 15

Αποφασίστηκε, ότι: 20

(1) Με τη μαρτυρία που προσκόμισε η εφεσείουσα - ενάγουσα δεν αποδείχτηκε ότι συμπληρώθηκε ο κατά νόμο χρόνος χρησικτησίας των 30 ετών, ώστε να δικαιούται το κτήμα.

(2) Η διαζευκτική και ασυμβίβαστη με τη χρησικτησία αξίωση στην κυριότητα του κτήματος λόγω ισχυριζόμενης δωρεάς από τη μη-

τέρα της, ήταν ασπόνδυλη, διότι πέθανε πριν να το εγγράψει επ'ονόματί της.

Η έφεση απορρίφθηκε με έξοδα.

5

Έφεση.

Έφεση από την ενάγουσα κατά της απόφασης του Επαρχιακού Δικαστηρίου Λευκωσίας (Φωτίου, Ε.Δ.) που δόθηκε στις 25.10.90 (Αρ. Αγωγής 6073/87) με την οποία απορρίφθηκε η αγωγή της εφεσείουσας με την οποία διεκδικούσε το επίδικο κτήμα.

15

Κ. Χ" Ιωάννου, για την Εφεσείουσα.

Κ. Βελάρης, για τον Εφεσίβλητο.

Cur. adv. vult.

ΚΟΥΡΡΗΣ, Δ.: Την απόφαση του Δικαστηρίου θα δώσει ο δικαστής κ. Χρ. Αρτεμίδης.

25

ΑΡΤΕΜΙΔΗΣ, Δ.: Η εφεσείουσα-ενάγουσα διατύπωσε ως ακολούθως την απαίτηση στην αγωγή της ενώπιον του Επαρχιακού Δικαστηρίου Λευκωσίας:

30

"Α. Διάταγμα του Δικαστηρίου δηλούν ότι η εγγραφή του κάτωθι περιγραφόμενου κτήματος επ'ονόματι του Εναγομένου η οποία έγινε κατά ή περί την 1.8.1984 με τον αριθμόν φακέλλου Α2471/82 και με αρ.εγγραφής 11921, είναι εξ υπαρχής άκυρος και άνευ νομίμου αποτελέσματος.

35

Β. Διάταγμα του Δικαστηρίου δηλούν ότι το κάτωθι περιγραφόμενον κτήμα ανήκει εις την ενάγουσαν η οποία δικαιούται να εγγράψη τούτον επ'ονόματί της, δυνάμει δωρεάς παρά της μητρός της και/ή χρησικτησίας.

40

Γ. Διάταγμα του Δικαστηρίου διατάττον την ακύρωσιν της εγγραφής του κάτωθι περιγραφόμενου κτήματος επ'ονόματι του Εναγομένου και την εγγραφήν αυτού επ'ονόματι της Εναγούσης."

Το πρωτόδικο Δικαστήριο, αφού αξιολόγησε στην απόφασή του τη μαρτυρία που προσήχθη, έκρινε πως η εφεσείουσα δεν απέδειξε την υπόθεσή της και απέρριψε την αγωγή. Συγκεκριμένα το Δικα-

στήριο εδέχθη τη μαρτυρία του εναγόμενου και συμπεράνε πως νόμιμα ενεγράφη την 1.8.84 ως κύριος του επίδικου κτήματος, γιατί το κατείχε αδιαλείπτως και αδιαφιλονικήτως για περίοδο άνω των 30 ετών, όπως προβλέπεται στο άρθρο 10 του περί Ακινήτου Ιδιοκτησίας (Διακατοχή, Εγγραφή και Εκτίμηση) Νόμου, Κεφ.224.

5

Ο δικηγόρος της εφεσείουσας αμφισβητεί την ορθότητα της απόφασης του πρωτόδικου Δικαστηρίου και εισηγείται πως πρέπει να ανατραπεί γιατί εσφαλμένα δεν απεδέχθη πως η εγγραφή του επίδικου κτήματος επετεύχθη με δόλο που επέδειξε ο εφεσίβλητος.

10

Κατά τη διάρκεια της ακρόασης της έφεσης υπεδείχθη στο δικηγόρο της εφεσείουσας πως τον βάρυνε η ευθύνη να πείσει το Εφετείο ότι τα ευρήματα του πρωτόδικου Δικαστηρίου, όπως προέκυψαν από την μαρτυρία, ήταν λαθεμένα. Στη συζήτηση που ακολούθησε, ο συνήγορος της εφεσείουσας εδέχθη απεριφραστα, και ορθά έπραξε, πως με τη μαρτυρία που προσκόμισε, έστω και αν γινόταν αποδεκτή, δεν συμπληρωνόταν η χρονική περίοδος των 30 ετών συνεχούς και αδιαφιλονίκητης κατοχής. Επιπλέον συμφώνησε πως η διαζευκτική, και ασυμβίβαστη με τη χρησικτησία, αξίωση στην κυριότητα του κτήματος βάσει της από το 1940 ισχυριζόμενης δωρεάς από τη μητέρα της εφεσείουσας, είναι ασπόνδυλη γιατί η μητέρα πέθανε το 1967 χωρίς να εγγράψει το κτήμα επ' ονόματι της θυγατέρας της. Εισηγήθηκε όμως πως αν γινόταν αποδεκτό ότι η μητέρα της εφεσείουσας πράγματι δώρησε το κτήμα σ' αυτή, τούτο θα ενίσχυε τον ισχυρισμό της πως έκτοτε το κατείχε.

15

20

25

Με τα πιο πάνω δεδομένα υπεδείχθη στο συνήγορο της εφεσείουσας πως δεν καταδεικνύεται οποιοδήποτε δικαίωμα αγωγής εναντίον του εφεσίβλητου. Αυτός όμως εισηγήθηκε πως ευσταθεί η αξίωση της εφεσείουσας για ακύρωση της εγγραφής επ' ονόματι του εφεσίβλητου, δεδομένου ότι η ίδια είναι ένας από τους νόμιμους κληρονόμους της μητέρας της.

30

Είναι αχρείαστο να παρατηρήσουμε πως τέτοια αιτία αγωγής δεν υπάρχει στην έκθεση απαιτήσεως, που διατυπώθηκε πάνω σε εντελώς διαφορετική βάση. Παραθέτουμε πιο πάνω το αιτητικό μέρος της αγωγής.

35

Το αναλόφευκτο αποτέλεσμα είναι η απόρριψη της έφεσης με έξοδα εις βάρος της εφεσείουσας.

40

Η έφεση απορρίπτεται με έξοδα.